15e JAARGANG. CURAÇAO DEN 5den MAART 1898. No. 740

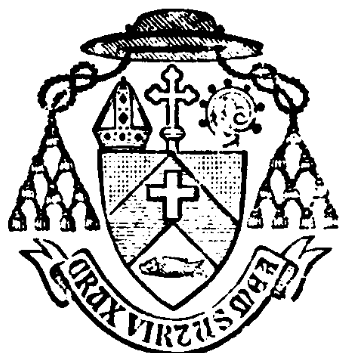
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20

Fr. Jacobus Johannes Ambrosius Van Baars,

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN

Door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN TEUCHIRA

EN APOSTOLISCH VICARIS VAN CURACAO

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Beminde Geestelijken en Geloovigen,

II.— Het huwelijk dus, B. G., is, gelijk Wij u hebben verklaard, een levensstaat door God zelven ingesteld en door Christus tot een hoogere volmaaktheid gebracht. Echter, niet allen zijn daartoe geroepen en nog veel minder is het huwelijk voor iederen mensch noodzakelijk ter zaligheid. Ook zijn daaraan vele en zware plichten verbonden, zoo zelfs, dat toen de goddelijke Meester die plichten aan de Apostelen bekendmaakte, deze verschrikt uitriepen: *in dat geval is het niet oorbaar te huwen,* (15) en Christus bevestigde dit door te zeggen: *niet ieder begrijpt dat woord, maar dien het gegeven is.* (16)

Het nakomen van die plichten begint reeds bij de *voorbereiding* tot het huwelijk. Op de eerste plaats moet men zichzelven wel beproeven en onderzoeken, of men door God geroepen is tot het huwelijk en men in staat is de zware verplichtingen des huwelijks te vervullen. Men moet dus zorgdragen *niet lichtvaardig* den huwelijksstaat in te gaan. Wel vindt men in het huwelijk de middelen, die krachtdadig kunnen medewerken tot zaligheid van den mensch, doch het is hier de vraag, of God wil, dat deze of gene persoon in het bijzonder zijne zaligheid bewerke in het huwelijk. Zoo niet, dan is het onverantwoordelijk de zware verplichtingen van het huwelijk op zich te nemen, waar men niet door God geroepen, ook niet op Gods hulp rekenen mag. In deze zaak, die van zoo groot belang is, volge de mensch dan niet de eerste opwellingen des harten, maar hij smeeke door een nederig gebed Gods licht af bij de keuze van een levensstaat en winne den raad in van hen, die met de leiding der zielen belast zijn: de ouders en de zielbestierders.

Heeft men in de roeping tot het huwelijk Gods stem erkend en zich niet lichtvaardig tot het aanvaarden van dien staat bepaald, men moet ook *voorzichtig* zijn in de *keuze der personen.*

Volgens de wijze bepalingen der Kerk toch, — en die bepalingen kunnen niet zonder groote zonde overtreden worden — kan het huwelijk tusschen sommige personen ongeoorloofd, ja zelfs ongeldig zijn; op zulke personen derhalve mag de Christen zijn keuze niet laten vallen. Vooral moet men de personen vermijden, met wie men door nauwe *bloedverwantschap verbonden is* of met wie men *in godsdienst verschilt.* Meestal bewijzen de gevolgen van een huwelijk tusschen bloedverwanten, dat de natuur zelve van zulk een huwelijk afkeerig is, en de redenen, dat een huwelijk tusschen personen, die in godsdienst verschillen, ongeoorloofd is, geeft Paus Leo XIII op de volgende wijze aan: *van personen, die in de belijdenis van den godsdienst verschillen, kan men moeilijk verwachten, dat zij in het overige eensgezind zijn. Dat men daarom van gemengde huwelijken een afschrik moet hebben, blijkt vooral hieruit, wijl zij aanleiding geven tot verboden gemeenschap in godsdienstzaken, gevaar opleveren voor den godsdienst van den katholieken echtgenoot, een hinderpaal zijn voor de goede opvoeding der kinderen en doordat zij de onderscheiding tusschen het ware en het valsche wegnemen, de gemoederen dikwerf er toe brengen aan verschillende godsdiensten een gelijk recht van bestaan toe te kennen.* (17) Kunnen er uitzonderingen op dit woord bestaan, de bewijzen, dat het in het algemeen geldend is en bijna altijd bewaarheid wordt, ontbreken helaas ook hier onder de Katholieken niet.

Een andere omstandigheid, waarop de Katholiek bij de keuze des persoons te letten heeft en welke bijna gelijkstaat met verschil van godsdienst, is, of later in het huwelijk eensgezindheid zal bestaan in het *beoefenen van den godsdienst.* Dikwijls toch gebeurt het, dat een der partijen ijverig katholiek is, terwijl de andere, ofschoon katholiek gedoopt en opgevoed, het geloof verloren heeft, zijn plichten verwaarloost en den spot drijft met den godsdienst. Onmogelijk kan er in de toekomst tusschen zulke personen ware, oprechte eensgezindheid bestaan of innige samenwerking tot bereiking van het gemeenschappelijk doel, de heiliging van zichzelven en het geestelijk en tijdelijk geluk van het huisgezin. Immers de godsdienst alleen is in staat om bij verschil van karakter en meening den onderlingen vrede te bewaren; hij leert elkanders gebreken met geduld verdragen en schenkt den gehuwden de middelen om de zware verplichtingen, welke men heeft met betrekking tot elkander en tot de kinderen, die uit het huwelijk geboren worden, getrouw na te komen.

Derhalve vermanen Wij met nadruk allen, die zich in den huwelijken staat willen begeven, dat zij in deze zaak met de grootste voorzichtigheid te werk gaan en zich niet laten leiden door slechte, zelfzuchtige raadgevers of door hunne *hartstochten.* Vooral wachten zij zich voor hunne hartstochten, want door deze geleid, zouden zij zich in de diepste ellende storten en de treurige gevolgen van hun misstap reeds spoedig in hun huwelijk ondervinden. De wederzijdsche liefde der aanstaande echtgenooten kome daarom niet voort uit zinnelijk genot, dat voorbijgaat, maar zij moet haar oorsprong hebben in God, die de harten vereenigt. Die liefde steune op de innerlijke schoonheid der ziel, op de deugd en de genade, en niet op uiterlijk schoon, dat heden is en morgen verdwijnt en dikwijls de genegenheid, waarvan het de oorzaak was, met zich medevoert.

Is eenmaal nu de keuze van den persoon, met wien men zich in het huwelijk wenscht te verbinden, bepaald, dat men dan *eerbied* hebbe voor elkander.

Er is geen gevaarlijker tijd voor hen, die zich in den echt begeven dan die, welke onmiddellijk het huwelijk voorafgaat. Onder voorwendsel van genegenheid te betoonen, laten zeer velen zich verleiden tot een gemeenzaamheid, welke ongeoorloofd en zondig is. Anderen meenen, dat in dien tijd van onmiddellijke voorbereiding hun de vrijheid is toegestaan, van welke alleen gehuwden gebruik mogen maken. Echter zoowel de ongeregelde en misdadige liefde, welke de eersten betoonen, als de grove onwetendheid, waarin de laatsten verkeeren, is oorzaak, dat dikwijls de tijd der verloving een tijd van zonde en schande is en geen tijd van christelijke voorbereiding, waarin Gods zegen over het aanstaande huwelijk moet worden afgesmeekt. Dan is het vooral noodzakelijk, dat men zijn toevlucht neemt tot het gebed en tot de H. Sacramenten en dat men de gevaren en gelegenheden tot zondigen vlucht; slechts dan wanneer men zich waardig voorbereidt tot het ontvangen van dat groot en heilig Sacrament, zal het huwelijk, dat gesloten wordt, ruimschoots door God gezegend en geheiligd worden.

Heeft men zich, B. G., tot het huwelijk voorbereid gelijk Wij hierboven u hebben voorgehouden, dan kan men met een gerust hart den huwelijken staat aanvaarden, omdat de kracht verworven is, welke de mensch noodig heeft tot het vervullen van de zware verplichtingen des huwelijks.

Die verplichtingen, welke *in* het huwelijk na te komen zijn, gaven Wij reeds aan, toen Wij spraken over de heiligheid en de onverbreekbaarheid des huwelijks en Wij er op wezen, dat er volkomen eensgezindheid tusschen de gehuwden heerschen moet. Wij voegen daar nog bij, dat die eensgezindheid vooral aanwezig moet zijn ter verkrijging van het drievoudig goed des huwelijks: de heiligheid van het Sacrament, de onderlinge getrouwheid en het geluk der kinderen. De onverbreekbaarheid mag niet geschaad worden door zondige vriendschap met andere personen, want gelijk de lichamen der gehuwden elkander toebehooren, zoo ook moeten de harten voor elkander kloppen en niet gescheiden zijn. Een heilige liefde moet zoo mogelijk de onverbreekbaarheid nog hechter doen zijn, een liefde, die niet zelfzuchtig is maar waardoor men zichzelven vergeet om zich op te offeren voor zijn echtgenoot en huisgezin; een liefde, die medelijdend, voorkomend, standvastig de gebreken der huisgenooten verdraagt, hunne wenschen voorkomt en met hen de moeilijkheden des levens deelt; in een woord een christelijke liefde, die slechts de heiliging der toevertrouwde zielen zoekt en het huwelijk volgens het woord van den H. Paulus doet zijn een weerspiegeling der vereeniging van Christus met zijne Kerk.

Geve God B. G., dat bij allen, die door het huwelijk gebonden zijn, de weerspiegeling dier vereeniging van Christus met zijne Kerk gevonden worde, en bij hen, die zich nog tot den huwelijksstaat zullen begeven, door hun deugdzaam gedrag moge worden voorbereid! Dan zal het huwelijk ook onder u in volle eer worden gehouden, gij zult er gelukkig in leven en het zal waarlijk strekken tot heil der zielen, tot bloei der H. Kerk en tot instandhouding eener geloovige en christelijke maatschappij.

Doordringt u dan wel van de waarheden, welke Wij u hebben voorgehouden en, zoo dikwijls de priesters, die met Ons de zorgen van het herderlijk ambt deelen en wien Wij bij de liefde van Christus smeeken toch niet op te houden in deze allergewichtigste zaak hunne onderhoorigen te vermanen, zoo dikwijls zij u de leer en de verplichtingen des huwelijks herinneren, beijvert u dan uw leven volgens hun leering in te richten. En mocht het zijn, dat Gij u schuldig kent voor God, omdat Gij Zijne wet hebt overtreden en de verplichtingen van uw staat niet hebt vervuld, dan vermanen Wij u, bij den aanvang van den H. Vastentijd, bekeert u tot God en doet boetvaardigheid over uwe zonde. Bidt veel voor uw eigene zaligheid, maar gedenkt ook in uwe gebeden de H. Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd, Hare Majesteiten onze geëerbiedigde Koningin en de Koningin-Regentes, alsmede alle Overheden zoo geestelijke als wereldlijke, opdat allen, door Gods licht bestraald, krachtdadig medewerken tot het eeuwig en tijdelijk welzijn der maatschappij.

Wat de Vastendispensatie betreft, verleenen Wij krachtens machti-

ging van den Apostolischen Stoel, Ons gegeven den 5 October 1897 de dispensatie, welke hier volgt, onder aanmaning voor degenen, die daarvan gebruik maken, door goede werken en aalmoezen aan de armen, overeenkomstig ieders vermogen, die Apostolische gunst te vergoeden.

En zal het eerste gedeelte van dit Ons herderlijk schrijven op den Zondag Quinquagesima en het tweede gedeelte op den daaropvolgenden Zondag in alle kerken en openbare kapellen van Ons Vicariaat op de gebruikelijke wijze van den predikstoel worden afgekondigd.

Gegeven te Curaçao, op den feestdag van den H. Ignatius Martelaar, den 1 Februari 1898.

✝ fr. J. J. A. VAN BAARS.

tt. Bisschop voornoemd.

[illegible] II [illegible] ibid: I. 28 [illegible] II [illegible] Math: XIV, 5. 6. [illegible] V. [illegible] Joan II. 1-9 [illegible] Math: XIX. 2-9 (8) Eph: V. 25-33. (9) ibid: II. 19. (10) Rom: VIII. 17. (11) Cath Rom: cap: VIII. (12) [illegible] febr. 1882. (13) ibid. (14) M[illegible] XXII. 21 (15) Math: XIX. 10 [illegible] (17) Enc: 12 febr. 1882.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

[illegible] is te Cartagena de Pauselijke bulle aangekomen, waarbij de Hoogwaardige Heer P. [illegible] bij na het leven van Z. D. H. Mgr. E. Biffi Vicaris-Generaal [illegible] dood Vicaris Capitularis van het bisdom Cartagena, benoemd is tot Bisschop van Cartagena. In deze maand nu zal de bisschopswijding plaats hebben, welke verricht zal worden door den Aartsbisschop van Bogotá.

Havennieuws.

De *Eagle*, die geregeld vaart tusschen San Domingo en Curaçao heeft haar Engelschen naam [illegible] zal in het Spaansch [illegible] *Aquila*.

* * *

Deze week is het [illegible] stoomschip *M*[illegible] *Red D Line* niet naar M[illegible] gestoken. Er is een [illegible] gekomen en ook de [illegible] haar beschadigd zijn, [illegible] reparatie, die eenige dagen [illegible] zal, noodzakelijk is.

* * *

Wederom [illegible] Curaçao als havenstad een groot gevaar. In de Kamer van Afgevaardigden te Caracas heeft de afgevaardigde JUAN BURGUILLOS het voorstel gedaan het Nationaal Congres te verzoeken om middelen te beramen, ten einde te verkrijgen, dat koopwaren en goederen, die uit vreemde havens voor Coro en Maracaibo worden aangevoerd, niet meer te Curaçao, maar in het vervolg te Pto Cabello worden overgeladen. Zou dit worden bereikt, dan zullen wederom zeer velen zonder werk geraken en groote voordeelen naar elders worden overgebracht, nog er van afgezien dat ten gevolge van dezen maatregel het vreemdelingenverkeer op Curaçao minder zal worden.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Exlodina Wanantonie, Petersen, Donato Jannuzzelli, Eduardo Rauber (2), Teofilo Hurtado, Servi Filiberto, Juan Manuel Diaz & C. (2), Sotera Barrios, Joaquin Macgregor, Irene Valencia, I. A. Feracia & C. José B. Rodriguez, Pedro R. Martinez, Leopoldo M[illegible], C. M[illegible]s. Damian Baez, F. F. A. M. Az Chumaceiro, Heriberto Mavares F., Mong Sing Woo, Juan [illegible] Zuñiga.

Aangeteekende stukken: Carlos H. Obediente, M. Diaz, Sor Bernadina.

Onderwijs.

R[illegible] wij vroeger mede[illegible] [illegible] der Zusters [illegible] het aantal [illegible] onderwijs der [illegible] wilden genieten. [illegible] groot was. Sinds [illegible] is dat aan[illegible] genomen en nu [illegible] onvermogen[illegible] naar Scharloo [illegible] is het gebleken, [illegible] ruimte aanwe[illegible] Er zal daarom [illegible] ten behoeve der [illegible] voor minvermogenden [illegible] aan de schoollokalen gе[illegible] Voorzeker zijn fei[illegible] welke wij de vorige week [illegible] betrekking tot de Fraterscho[illegible]len waarop wij thans wijzen met betrekking tot de Zustersscholen, een schoone overwinning voor het bijzonder onderwijs op Curaçao. Doch geen wonder, waar wij de groote zelfopoffering en de algeheele toewijding van Fraters en Zusters aanschouwen, kan het niet uitblijven, of hunne scholen moeten de heerlijkste resultaten opleveren.

Schutterij.

Laatstleden Maandag zijn volgens Gouvernements-beschikking bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij bevorderd tot 1e. Luitenants de Wel Edel Gestrenge Heeren A. D. CAPRILES en J. W. C. PIETERSZ, 2e Luitenants bij dat korps.

— Eveneens werd bij Gouvernements-beschikking van verleden week Vrijdag de Heer A. MORON, korporaal bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij, benoemd tot sergeant van dat korps.

Leger.

Is vroeger al eens geklaagd, dat er roekeloos werd omgesprongen met de gezondheid der militairen, die hier verblijven, thans kan, dank aan de verordeningen en maatregelen van voorzichtigheid, die reeds sinds eenige maanden door den WelEdel Gestrengen Heer Kapitein-Commandant van het garnizoen gelast werden, de gezondheidstoestand der soldaten uitstekend genoemd worden. En hierbij moet men wel bedenken, dat wij thans leven in een tijd van het jaar, die steeds gevaarlijk is voor den Europeaan. Aan de bedoelde bepalingen moet men het ook toeschrijven, dat de gele koorts dit jaar onder de militairen minder slachtoffers gemaakt heeft dan in andere jaren.

Politiezaken.

Hoe ijverig onze politie het onderzoek in zake van het gevonden kind ook heeft voortgezet, toch is zij er nog niet in mogen slagen de schuldige moeder te vinden. Een punt doet in deze zaak onaangenaam aan: met kleingeestige nauwgezetheid wordt door sommigen, klaarblijkelijk niet met het doel om daardoor de schuldigen op te sporen, nagegaan en verspreid, dat het gevonden kind niet van het blanke ras was, dat het geen glad, maar kroes haar had, zaken die — en de justitie zal wel van hetzelfde gevoelen zijn — aan de schuld der betrokken personen, wie zij ook zijn, niets afdoet.

Ons bureau.

Daar vroeger de Redactie en de Administratie van de *Amigoe di Curaçao* gescheiden waren, doch thans wederom in hetzelfde huis vereenigd zijn, verzoeken wij belanghebbenden beleefdelijk alle stukken bestemd voor de *Amigoe di Curaçao*, onverschillig of zij de Redactie dan wel de Administratie betreffen, in het vervolg te willen doen bezorgen aan het huis no. 129 op het Plein van Pietermaai, waar het bureau van de *Amigoe di Curaçao* gevestigd is.

Venezuela.

Donderdag in den namiddag kwam hier het telegraphisch bericht aan, dat in den staat Carabobo een opstand is uitgebroken, en dat deze geleid wordt door Generaal JOSÉ MANUEL HERNANDEZ, die candidaat was voor het Presidentschap. Generaal MANUEL MARIA MONTANEZ is door den nieuwen President der Vereenigde Staten van Venezuela, IGNACIO ANDRADE, die den 1sten Maart feitelijk het bestuur aanvaardde, belast met het herstel der orde.

NEDERLAND.

De kroningsfeesten.

Een der meest bekende Hollandsche letterkundigen, een tooneelschrijver van groote verdiensten, is bezig voor het kroningsfeest te 's Gravenhage een historisch tooneelstuk te schrijven. Voor tableaux zullen de kunstenaars van het genootschap *Pulchri Studio* zorgen.

Bij de a. s. feesten zal te Nijmegen in een der parken, met toestemming van het gemeentebestuur, door de schooljeugd een gedenkboom geplant worden. Reeds vele corporatiën, clubs en bijzondere personen hebben zich aldaar bij de feestcommissie tot deelneming aan den grooten historisch-allegorischen optocht aangemeld.

BUITENLAND.

Rome.— Sedert eenige weken breken nu hier dan daar onlusten in Italië uit, waarvan de oorzaak louter is toe te schrijven aan de ellende, waarin het land verkeert. Het zijn ware hongeroproeren, waarin het volk niets anders eischt dan werk en brood. Te Torre del Annunziata schoolden 2000 personen samen voor het stadhuis en schreeuwden: „Wij hebben honger! Sinds maanden hebben wij geen werk meer: wij willen brood en werk! Wij eischen te eten!" Behalve de politie bewaakte eene compagnie infanterie het stadhuis, en uit vrees voor geweld werd nog versterking bovendien ontboden. Te Napels trok eveneens eene groote menigte, voornamelijk vrouwen, door de straten. „Wij willen niet omkomen van honger!" schreeuwden zij. „Wij willen werk, geen brood dat ons als honden wordt toegeworpen!" Eene bakkerij werd aangevallen, en bij het optreden der overheid tot herstel der orde werden eenige personen gekwetst en verscheidene aangehouden. Men is bevreesd, dat ook het Romeinsche volk oproer zal maken in de buurt van het Kamergebouw, waar de afgevaardigden aan het beraadslagen zijn over eene tijdelijke verlaging der graanrechten. Het volk begrijpt zeer

FEUILLETON.

Su palabra di honor.

E tabata un mucha ainda, ni diez-seis anja é tabatin i sinembargo lo é ta fusilá.

Troepanan di Versailles a vencé es troepa di comunista na cual é tabata pertenecé i é i otro diez di su companjero tabata cohé presoe i hibá na es cabez di stad.

No solamente su hubentud ma mas tantoe su manera calmo i trankil, nonobstante su estado desesperante, a haci e comandant diferi ehecusion di su sentencia asina tantoe tempoe koe ta posibel. Nan a hibé prison i lo é keda ajiden té koe es otronan lo a ricibi nan castigoe.

Su wowo grandi i su cara—cara pálida di un mucha di caja di Paris — no tabata moenstra ansia ni miedoe. E tabata mira ketoe kiko tabata pasa rondó di djé, manera koe no ta bai pasa é mes nada. E tabata tendé es orden, koe tabata manda su companjeronan den eternidad, sin perdé su trankilidad. Podisé é tabata corda riba su hubentud dichosa i descuidada, podisé riba su familia i nan tristeza ora nan tendé di su morto.

Na declaracion di gera na Alemania é tabata biba dichoso cerca su tata i su mama, hendenan honrado, koe a destiné pa traha na un imprenta.

Ma es familia pacifica ai lo no keda largoe cerca otro. Troepanan prusiana tabata drenta mas i mas, su tata a cai den lucha i percuracion pa pam di toer dia den es invierno horribel ai a tira es mama riba cama di enfermedad, i morto tabata acerké poco-poco.

Un dia koe el a sali for di stad coe otro companjero pa bai busca batata, un bala di prusianonan a heridé. Despues, tantoe exitá pa hamber como també pa amenaza di bisinjanan el a drenta den fila di comunistanan.

El a sinja conocé es bida tremendo di comunistanan; é tabata tembla cordando koe é mester larga su mama sol riba es mundoe aki, su mama koe é ta stima mas koe su bida, koe semper tabata toer cos p'é. Ma é tabata bolbé trankilisé, pasobra lo é no biba asina tantoe mas i pronto lo é sigié den eternidad; cuater dia pasá koe el a sali cerca djé, é tabata masjar debil.

Ai, si mi por haja un ora noema di libertad. Com duroe lo mi no corré bai consolé i bolbé atrobé, pa mi separa for di es bida aki, koe ta un carga pa mi.

Ainda é tabata profundizá den su pensamentoe, ora es comandant i algun oficial a presenta cerca djé.

— Awor nos dos ta bai casca un batata, es hefe dici. Bo sabi kiko ta spera bo?

— Sí, comandant, mi ta dispuesto!

— Di berdad? Bo no tin miedoe pa morto?

— Menos koe pa bida. Den último dianan aki mi a mira asina tantoe cos horribel, koe mi ta prefera mehor morto koe un sorto di bida asina.

— Sin embargo lo bo pasa hen coe bo bida, si mi poné bo na libertad!

— Poerba, comandant! Ta digno di un prueba. Solamente un ora di libertad mi ta desea; anto lo bo mira koe mi tin miedoe di morto.

— Ha! sigur bo no ta loco, ma bo ta keré koe mi si tá. Hajando bo liber i lo bo bolbé bini pa fusila bo! Esai mi no por keré!

— Tendé mi, comandant! Podisé bo també tin un bon mama, koe bo ta stima mas koe toer cos den mundoe. Si bo ta para dilanti di morto manera mi ta para awor, lo bo ta corda riba djé. Lo bo bendiciona es homber koe lo poné bo den estado di miré ainda un bez mas, pa di último bez. Comandant, cumpli coe es única súplica aki, koe bo també lo dirigi na otro si bo haja bo na es caso aki koe mi ta, doena mi solamente un solo ora, i mi ta doena bo mi palabra di honor, koe mi ta bolbé!

Mientra koe es hoben ta papia, e comandant tabata camna bai bini; é tabata hala su mustasji i é tabata haci toer su posibel pa scondé su compasion.

— Ta mi palabra, es hefe dici, e mucha ai ta papia di palabra di honor, mescos koe é tabata un cabaljero di tempoe bieuw.

Ora el a jega cerca es presoe, el a keda para i el puntré coe un tono severo:

— Ki jama bo?

— Victor Dury!

— Edad?

— Dia 15 di Juli di anja koe ta bini, mi ta haci diez-seis.

— Pakiko bo a afilia bo na comunistanan?

— Principalmente pa es trinta *sous*, pa mi cumpra coeminda. També amenaza di mi bisinjanan a obliga mi, nan dici mi ta basta grandi koe mi por carga un scopet.

— Bo no tin tata mas?

— El a moeri den lucha na Le Bourget.

Es comandant a dirigié na es otro oficialnan, manera é kier a sabi nan parecer.

— Ta bon anto, é dici serio, bo por bai mira bo mama. Bo ta doena mi bo palabra di honor. Masjar bon. Mi ta permiti bo bai té ocho ora, i anto lo mi mira koe bo ta un homber di caracter of koe bo ta un mentiroso. Si bo no bolbé, anto mi ta comprendé, koe bo ta stima bo bida mas koe honor. Allons! Bai.

Victor a corré manera un conentji. Es oficialnan tabata hari di mira é corré. Binti minuut despues é tabata bati na porta di su mama. Un bisinja koe a habri porta tabata muda di admiracion, é tabata keré i mescos koe toer otro hende, koe-nan a maté basta dia caba.

El kier a boela bai den camber di su mama, ma es mujer a stop é.

— Camna poco-poco, es mujer dici, é ta na sonjo; é tabata masjar maloe for di dia koe bo a bai, ma awor é ta algo mehor, i é tin mester di sosiegoe. Ki contentoe lo é ta, si é mira bo, el a puntra masjar pa bo. Si é no ta menta bo nomber, é ta pidi Dios juda bo, é ta pidi Dios pa Francia.

Tabata parcé é jonkman koe é tabata tendé boz di su mama, koe tabata jamé;

goed, dat zulk een maatregel niets helpt; de ellende zit niet in de graanrechten maar in de armoede, waartoe de staatkunde van het ééne Italië het onder de Pauselijke regeering zoo welvarende Rome heeft doen vervallen. Er is geen werk meer, en dus geen verdiensten. Wat baat het den werkman, of brood, dat thans een dubbeltje kost, voor 9½ cent zal verkrijgbaar zijn, als hij volstrekt niet verdient? Men zorge, dat hij een goed dagloon of weekgeld hebbe, en de paar centen invoerrecht, die den landbouw voor ondergang behoeden en hem dus tienmaal zooveel aan belasting (voor armenzorg) besparen, zal hij gaarne betalen. Neen, de zaak zit dieper dan in de graanrechten, zooals het liberalisme wil doen gelooven. Ze wortelt in de gevolgen der revolutie, die ten slotte altijd zichzelve wreekt. Acht-en-twintig jaar geleden werd Rome aan den Paus ontroofd; de bloeiende stad van toen is eene stad geworden, waar nu oproer dreigt, en waar de veroveraars zich zoo weinig veilig gevoelen, dat het Kamergebouw door tal van politie-agenten en karabiniers bewaakt wordt, en de wacht er versterkt is. Zelfs de ministeries en de vreemde gezantschappen worden bewaakt. 1870 heeft Italië geen geluk aangebracht!

Frankrijk.— Het bestuur der *Société des gens de lettres*, de groote vereeniging waarvan de meeste Fransche schrijvers deel uitmaken, ontvangt dagelijks vele brieven van leden, die het uitnoodigen eene vergadering te beleggen om te beraadslagen over het punt: „Mag de heer Emile Zola lid onzer vereeniging blijven?" Alfred Duquet, de ondervoorzitter, heeft aan een redacteur der *Presse* te kennen gegeven: „In allen gevalle, hoe de zaak ook loope, verwacht ik, dat Zola met zeer groote meerderheid als lid zal geschrapt worden." Sinds Zola de verdediging van Dreyfus op zich heeft genomen, kan men hem niet meer uitstaan; zijne populariteit heeft hij voor goed verspeeld, de Académie is onherroepelijk voor hem gesloten, en als het waar is, dat het syndicaat hem bezoldigt, mag hij wel groote sommen ontvangen, want ongetwijfeld zal het gebeurde van thans een terugslag hebben op den verkoop zijner werken, die hem gevoelig in de beurs zal komen. Verscheidene bladen noemen zijn naam soms niet eens en duiden Zola kortweg aan als „de verrader" of „de Italiaan"; bij de tegenwoordige gemoedsgesteldheid wordt het hem hoogst euvel geduid, dat hij een Duitsch uitgever verlof heeft gegeven tot het afdrukken eener vertaling van zijn brief aan de jeugd. De straatliedjes, die te Parijs gezongen worden, geven genoegzaam de gezindheid des volks aan; men zingt *la Gueule à Zola*, het *Conspuez Zola* en een „Klacht van den Venetiër" op de wijze van den Wandelenden Jood. Bij honderdduizenden wordt door de straatventers een „Antwoord der Franschen aan Emile Zola" verkocht, dat eindigt met de woorden: „En alle ware patriotten stooten in koor het krachtig antwoord uit, dat luidt...." Men heeft het blad om te keeren en leest dan het befaamde woord, dat Cambronne in den slag van Waterloo zou hebben uitgestooten. Veel succes heeft eene spotprent, die inderdaad geestig is geteekend. Het tooneel stelt voor eene kegelbaan. De kegels Financiën, Handel, Nijverheid, Recht, enz. zijn reeds omgeworpen met ballen, die de namen dragen Arton, Herz, Eiffel, Scheurer Kestner e. a.; alleen de middelste kegel, in den vorm van een Fransch soldaat, staat nog. Aan den aanvang nu van de baan staat een vettig, kaalhoofdig persoon in hemdsmouwen; zijn vervaarlijke neus en onderlip typeeren hem duidelijk en hij heeft een bal in de hand met het opschrift Emile Zola. Naast hem staat een Duitsch officier, die met den vinger op den soldaat-kegel wijst en blijkens het onderschrift: „Komaan, waarde baron, nu die nog omver,... en we hebben de partij gewonnen!"

De *Libre Parole* bevatte een manifest, geteekend door Drumont en door de antisemietische, nationale, socialistische en democratische comités, zeggende dat de Parijsche bevolking de standjes niet zal dulden, welke het Dreyfus-syndicaat met zijn geld op touw zet. Een gedeelte der garnizoenen van Parijs en van Vincennes werd onder de wapenen gehouden tijdens den ganschen duur van het proces-Zola, om mogelijke straatbetoogingen en onlusten te onderdrukken. De militaire raad van onderzoek naar de handelingen van luitenant-kolonel Picquart heeft zijne zitting gesloten en zijn verslag bij den minister van oorlog ingediend. Generaal Billot zal naar aanleiding hiervan zijne beslissing eerst nemen na afloop van het proces-Zola, teneinde geen invloed in ongunstigen of gunstigen zin hierop uit te oefenen. In militaire kringen wordt geloofd, dat het onderzoek ten nadeele van Picquart is uitgeloopen, en hij na het proces van Zola, die appel heeft aangeteekend, zijn ontslag zal krijgen.

Ook tot een rechtsgeding tusschen Rochefort, hoofdredacteur van de *Intransigeant*, en het Kamerlid Josef Reinach heeft de Dreyfuszaak geleid. Het pleidooi van Rochefort's advocaat deed het aanwezige publiek den kreet uiten: „Bravo! Weg met de Joden!" Toen Rochefort het rechtsgebouw verliet, riep de buiten staande menigte: „Leve Rochefort! Weg met de Joden! Weg met Zola!" Zijn koetsier wilde hem omhelzen, maar Rochefort stond dit niet toe en reed heen, gevolgd door een juichende menigte, die echter door de politie werd tegengehouden. Generaal Gonze, die in uniform het paleis verliet, werd toegejuicht met den kreet „Leve het leger!" Zola mrs. Labori en Clémenceau en de uitgever Pasquelle kwamen samen buiten: „Weg met den Italiaan! Leve het leger!" klonk het. Een paar honderd mannen liepen het rijtuig na, waarin de vier heeren hadden plaatsgenomen, en schreeuwden: „*A l'eau!* Smijt ze in 't water." De koetsier legde de zweep over de paarden, zoodat het volk de vervolging moest opgeven.

Engeland.— De *Standard*, het officieuse orgaan der Engelsche regeering, bevat een belangrijk artikel over de Soudan-expeditie, waaraan het volgende is ontleend:

"Het is gewenscht met gezag vast te stellen, dat het zenden van Engelsche troepen naar Soudan een zuiver verdedigende maatregel is en in geenen deele de bedoeling van de regeering insluit, om zich in een voorbarigen aanval op de macht van den Khalief te Omdurman te begeven. Een blik op de kaart van Egypte toont, dat de linie, op het oogenblik door het Egyptische leger bezet — van Kassala naar Dongola, en van hier noordwaarts — een enorme lengte heeft, en dat de Khalief te Omdurman een stelling inneemt, van waar hij, als hij den moed heeft om vooruit te trekken, met verpletterende overmacht elk punt op die linie kan aanvallen. Ofschoon voorloopig alles aanwijst, dat zijn toebereidselen voor een aanval op Berber gemaakt worden, is het te veel om aan te nemen, dat eenig en alleen op die plaats de aanval gericht kan wezen. Hij kon, naar zijn goeddunken, hetzij zich tegen de Egyptische troepen en de inlandsche hulptroepen, die onlangs zijn bezittingen uit de posten aan de Atbara verdreven hebben, keeren, of dwars door de Bajuda-woestijn onzen post te Korti aantasten, of een van de posten tusschen Korti en Dongola. Tot nog toe heeft het onkrijgshaftig karakter van den man, zijn vrees voor eigen lijfsbehoud, en de noodzakelijkheid om in het groote gebied, dat hij in naam regeert en feitelijk plundert, opstanden te onderdrukken, hem rustig gehouden. De moreele uitwerking van de twee welgeslaagde tochten, die het Egyptische leger tegen hem gewaagd heeft, en de vrees voor de kanonneerbooten hebben veel bijgedragen om een optrekken van de Derwischen te beletten. Op het oogenblik echter is de Nijl zoo buitengewoon laag, dat het kamp te Berber hoog en droog ligt en de kanonneerbooten te diep beneden de hooge oevers gezonken zijn, om nog de forten, die de Derwischen langs de rivier bezetten, te kunnen beschieten. De Atbara is ook zoo laag gevallen, dat men er gemakkelijk doorheen kan en het verkeer te water moeilijk wordt."

Al deze dingen tezamen genomen, zoo redeneert de *Standard* dan verder, maakten het dringend noodig het Egyptische leger met Engelsche bataljons te versterken en dus een "ramp" te voorkomen. Natuurlijk.... een ramp moet worden voorkomen! Zoo spreekt de Engelsche pers altijd, wanneer zij een motief zoekt voor het handhaven en versterken van John Bull's positie in het land der Pharaos.

—o—

Ingezonden Mededeelingen.

BEKWAME GENEESHEEREN

zeggen, dat hetgeen onaangenaam is voor den smaak, het zij dan voedsel of geneesmiddel, weinig bevorderlijk is voor een systeem. Waarschijnlijk is dit tot op zekere hoogte de oorzaak, dat men in zoo vele gevallen nalaat levertraan te gebruiken. Tot nu toe was de walgelijke smaak voor de meesten een onoverkomelijke moeilijkheid. Dit beletsel nu is geheel en al weggenomen door

HET PREPARAAT

VAN WAMPOLE,

dat alle herstel en genezing aanbrengende kracht der Levertraan bezit, die door ons getrokken wordt uit versche kabeljauwlevers. *De smaak en evenzoo de reuk zijn geheel en al verdwenen.* Daarbij heeft dit preparaat ook nog de zeldzame geneeskracht van de Hypophosphiten-siroop, van de Extracten van mout en kerseschillen, waarmede deze levertraan vermengd is. Vóór den maaltijd gebruikt helpt het preparaat van Wampole de spijsvertering, zet bloed aan, overwint zwakte en uitputting, herstelt de kracht [illegible] en voorkomt en geneest de koorts, rheumatisme, buikziekte, algemeene verzwakking, longaandoening, en alle ongesteldheden, die voortkomen uit bloedbederf. *Het is een geneesmiddel, dat het einde dezer schitterende eeuw waardig is,* een zaak, die alles overtreft. Het is zoet als honig. Eén flesch overtuigt reeds en men kan er niet mede bedrogen worden. Het is te verkrijgen bij alle apothekers

G.

EMULSIÓN DE SCOTT.

Señores Scott y Bowne, Nueva York.

Muy Señores Míos: Tengo la satisfacción de comunicarles que, aquellos de mis clientes á quienes les he indicado la "Emulsión de Scott," han obtenido efectos muy ventajosos con este tratamiento, sobre todo los niños raquíticos y escrofulosos.

Alejandro J. Feo, Médico Cirujano de la Ilustre Universidad de Venezuela

el a drenta camber. Su mama tabata droemi coe su wowonan hanchoe habri.

— Victor, mi jioe! el a grita coe un boz debil.

Sin papia un palabra Victor a hinca rodia un banda di djé i tira su braza riba su garganta. Awor es jonkman koe no tabatin miedoe di morto no por a haci otro cos koe jora. Es muger enferma tabata trata, ma enbano, di consolá su jioe.

— No jora tantoe asina, mi jioe, es mama dici, nos lo tira es uniforme odioso ai afor i nunca mas lo nos bolbe miranan. Pronto lo bo haja trabao atrobé; i toer loké a pasa lo keda nos tras manera un sonjo spantoso.

Pober criatura, cuantoe speranza ai mester a kibra su coerazon!

Pronto su lágrima tabata drama menos i alafin hende no tabata tendé nada mas, koe respiracion regular di mama i jioe.

Di repiente el a dispiërta. Poco poco el a lamanta para i el a mira koe su mama ta droemi ainda. Esai a doené su ánimo atrobé.

E tabata corda koe podisé providencia kier a spar'é di es separacion koe podisé lo a kibra coe su forza. El a soentji su mama riba su frenta. Despues el a corré asina tantoe koe é tabata na su ejército atrobé.

— Kiko, bo a bolbé caba? es comandant a grité admirá. El a spera koe es hoben lo no a bolbé.

— Ma mi a priminti bo!

— Sigur, ma bo tabatin tempoe ainda sin kibra bo palabra.

Mi pober mama! Un despedida di bo coe lágrima den bo wowo lo a kita toer mi animo. E tabata den un sonjo asina trankil, koe mi no por a spera é despierta; pasobra, lo mi por a bisé berdad? Pa esai mi a jamé adios coe un zoentji i mi a hui manera un ladron den anochi. I awor, ata mi! Mi ta pidi bon Dios, koe lo E ta mes bon pa bo, koe E tabata pa mi. I awor mi tin ainda un deseo, comandant, caba coe mi liher!

Es oficialnan tabata mira es jonkman coe un sintimentoe di dolor i di admiración; su wowo tabata jená di lágrima.

— I si mi doena bo gracia?

Anto lo bo scapa bida di mama, i lo mi aprecia bo como mi segundo tata, es hoben dici simplemente.

— Bo ta un hoben excelente, bo por bai liher. Ma liher, boela bai cerca bo mama, hacié contentoe i stimé semper! Lo tabata picar, é dici coe su oficialnan ora el a bira.

Victor no a corré, ma el a boela. Su mama tabata droemi ainda. Si no tabata pa miedoe pa é no dispierta, Victor lo a tapé coe zoenchi, ma solamente el a hinca rodia bande di djé. Pronto el a lamanta sinta i dici:

— Victor, mi jioe, bo ta ai realmente!

Su manoe flacoe a cohé Victor i el a primié cerca djé, lágrima tabata bacia na su cara.

— Victor, mi jioe, mi querido, é dici jorando. Mi tabata sonja, koe nan ta bai fusila bo.

—o—

ging van den Apostolischen Stoel, Ons gegeven den 5 October 1897 de dispensatie, welke hier volgt, onder aanmaning voor degenen, die daarvan gebruik maken, door goede werken en aalmoezen aan de armen, overeenkomstig ieders vermogen, die Apostolische gunst te vergoeden.

En zal het eerste gedeelte van dit Ons herderlijk schrijven op den Zondag Quinquagesima en het tweede gedeelte op den daaropvolgenden Zondag in alle kerken en openbare kapellen van Ons Vicariaat op de gebruikelijke wijze van den predikstoel worden afgekondigd.

Gegeven te Curaçao, op den feestdag van den H. Ignatius Martelaar, den 1 Februari 1898.

✠ fr. J. J. A. VAN BAARS.

tt. Bisschop voornoemd.

[illegible] H. [illegible] I. 25 [illegible] H. 23, 24. (4) Matth: XIV, 3. 6. [illegible] V. 17. (6) Joan II. 1-7 (7) Matth: XIX, 2-9. (8) Eph: V. 25-33. (9) [illegible] II. 19. (10) Rom: VIII. 17. (11) Cath. Rom: [illegible] VIII. (12) [illegible] (13) [illegible] (14) Matth: XXII, 22. (15) Matth: XIX. [illegible] (16) Encyclica [illegible] 1880.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

[illegible] tijd is te Cartagena de Pauselijke bulle aangekomen, waarbij de Hoogwaardige Heer P. [illegible], [illegible] het leven van Z. D. H. Mgr. E. Biffi Vicaris-Generaal en na diens dood Vicaris Capitularis van het bisdom Cartagena, benoemd is tot Bisschop van Cartagena. In deze maand nu zal de bisschopswijding plaats hebben, welke verricht zal worden door den Aartsbisschop van Bogotá.

Havennieuws.

De *Eagle*, die geregeld vaart tusschen San Domingo en Curaçao, heeft haar Engelschen naam overgezet in het Spaansch en heet nu *Aguila*.

***

Deze week is het Amerikaansche stoomschip *Maracaibo* van de *Red D Line* niet naar Maracaibo vertrokken. Er is een lek in de kiel gekomen en ook de schroef moet zwaar beschadigd zijn, zoodat reparatie, die eenige dagen duren zal, noodzakelijk is.

***

Wederom dreigt Curaçao als havenstad een groot gevaar. In de Kamer van Afgevaardigden te Caracas heeft de afgevaardigde JUAN BURGUILLOS het voorstel gedaan het Nationaal Congres te verzoeken om middelen te beramen, ten einde te verkrijgen, dat koopwaren en goederen, die uit vreemde havens voor Coro en Maracaibo worden aangevoerd, niet meer te Curaçao, maar in het vervolg te Pto. Cabello worden overgeladen. Zou dit worden bereikt, dan zullen wederom zeer velen zonder werk geraken en groote voordeelen naar elders worden overgebracht, nog er van afgezien dat ten gevolge van dezen maatregel het vreemdelingenverkeer op Curaçao minder zal worden.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Exbelina Wanantonie, Petersen, Donato Jannuzzelli, Eduardo Rauber (2), Teofilo Hurtado, Servi Filiberto, Juan Manuel Diaz & C. (2), Sotera Barrios, Juaquin Mac-Gregor, Irene Valencia, I. A. Ferania & C. José B. Rodriguez, Pedro R. Martinez, Leopoldo Montiel, C. Mas, Damian Baez, F. F. A. M. Az. Cunnageiro, Heribato Mavares F., Mong Sing Woo, Juan G. Zuñiga.

Aangeteekende stukken: Carlos H. Obediente, M. Daal, Sor Bernadina.

Onderwijs.

Reeds hebben wij vroeger medegedeeld, dat bij het openen der Zustersscholen te Scharloo het aantal meisjes, die van het onderwijs der Eerwaarde Zusters wilden genieten, buiten verwachting groot was. Sinds de opening dier scholen is dat aantal voortdurend toegenomen en nu de meisjesschool voor onvermogenden van Pietermaai naar Scharloo zijn overgeplaatst, is het gebleken, dat de beschikbare ruimte nauwelijks toereikend is. Er zal daarom binnen korten tijd ten behoeve der bewaarschool voor onvermogenden uitbreiding aan de schoollokalen gegeven worden. Voorzeker zijn feiten als die welke wij de vorige week met betrekking tot de Fratersscholen meldden en waarop wij thans wijzen met betrekking tot de Zustersscholen, een schoone overwinning voor het bijzonder onderwijs op Curaçao. Doch geen wonder, waar wij de groote zelfopoffering en de algeheele toewijding van Fraters en Zusters aanschouwen, kan het niet uitblijven, of hunne scholen moeten de heerlijkste resultaten opleveren.

Schutterij.

Laatstleden Maandag zijn volgens Gouvernements-beschikking bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij bevorderd tot 1e. Luitenants de Wel Edel Gestrenge Heeren A. D. CAPRILES en J. W. C. PIETERSZ, 2e Luitenants bij dat korps.

— Eveneens werd bij Gouvernements-beschikking van verleden week Vrijdag de Heer A. MORON, korporaal bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij, benoemd tot sergeant van dat korps.

Leger.

Is vroeger al eens geklaagd, dat er roekeloos werd omgesprongen met de gezondheid der militairen, die hier verblijven, thans kan, dank aan de verordeningen en maatregelen van voorzichtigheid, die reeds sinds eenige maanden door den WelEdel Gestrengen Heer Kapitein-Commandant van het garnizoen gelast werden, de gezondheidstoestand der soldaten uitstekend genoemd worden. En hierbij moet men wel bedenken, dat wij thans leven in een tijd van het jaar, die steeds gevaarlijk is voor den Europeaan. Aan de bedoelde bepalingen moet men het ook toeschrijven, dat de gele koorts dit jaar onder de militairen minder slachtoffers gemaakt heeft dan in andere jaren.

Politiezaken.

Hoe ijverig onze politie het onderzoek in zake van het gevonden kind ook heeft voortgezet, toch is zij er nog niet in mogen slagen de schuldige moeder te vinden. Een punt doet in deze zaak onaangenaam aan: het kleingeestige nauwgezetheid wordt door sommigen, klaarblijkelijk niet met het doel om daardoor de schuldigen op te sporen, nagegaan en verspreid, dat het gevonden kind niet van het blanke ras was, dat het geen glad, maar kroes haar had, zaken die — en de justitie zal wel van hetzelfde gevoelen zijn — aan de schuld der betrokken personen, wie zij ook zijn, niets afdoet.

Ons bureau.

Daar vroeger de Redactie en de Administratie van de *Amigoe di Curaçao* gescheiden waren, doch thans wederom in hetzelfde huis vereenigd zijn, verzoeken wij belanghebbenden beleefdelijk alle stukken bestemd voor de *Amigoe di Curaçao*, onverschillig of zij de Redactie dan wel de Administratie betreffen, in het vervolg te willen doen bezorgen aan het huis no. 129 op het Plein van Pietermaai, waar het bureau van de *Amigoe di Curaçao* gevestigd is.

Venezuela.

Donderdag in den namiddag kwam hier het telegraphisch bericht aan, dat in den staat Carabobo een opstand is uitgebroken, en dat deze geleid wordt door Generaal JOSÉ MANUEL HERNANDEZ, die candidaat was voor het Presidentschap. Generaal MANUEL MARIA MONTANEZ is door den nieuwen President der Vereenigde Staten van Venezuela, IGNACIO ANDRADE, die den 1sten Maart feitelijk het bestuur aanvaardde, belast met het herstel der orde.

NEDERLAND.

De kroningsfeesten.

Een der meest bekende Hollandsche letterkundigen, een tooneelschrijver van groote verdiensten, is bezig voor het kroningsfeest te 's Gravenhage een historisch tooneelstuk te schrijven. Voor tableaux zullen de kunstenaars van het genootschap *Pulchri Studio* zorgen.

Bij de a. s. feesten zal te Nijmegen in een der parken, met toestemming van het gemeentebestuur, door de schooljeugd een gedenkboom geplant worden. Reeds vele corporatiën, clubs en bijzondere personen hebben zich aldaar bij de feestcommissie tot deelneming aan den grooten historisch-allegorischen optocht aangemeld.

BUITENLAND.

Rome. — Sedert eenige weken breken nu hier dan daar onlusten in Italië uit, waarvan de oorzaak louter is toe te schrijven aan de ellende, waarin het land verkeert. Het zijn ware hongeroproeren, waarin het volk niets anders eischt dan werk en brood. Te Torre del Annunziata schoolden 2000 personen samen voor het stadhuis en schreeuwden: „Wij hebben honger! Sinds maanden hebben wij geen werk meer; wij willen brood en werk! Wij eischen te eten!" Behalve de politie bewaakte eene compagnie infanterie het stadhuis, en uit vrees voor geweld werd nog versterking bovendien ontboden. Te Napels trok eveneens eene groote menigte, voornamelijk vrouwen, door de straten. „Wij willen niet omkomen van honger!" schreeuwden zij. „Wij willen werk, geen brood dat ons als honden wordt toegeworpen!" Eene bakkerij werd aangevallen, en bij het optreden der overheid tot herstel der orde werden eenige personen gekwetst en verscheidene aangehouden. Men is bevreesd, dat ook het Romeinsche volk oproer zal maken in de buurt van het Kamergebouw, waar de afgevaardigden aan het beraadslagen zijn over eene tijdelijke verlaging der graanrechten. Het volk begrijpt zeer

---

FEUILLETON.

Su palabra di honor.

E tabata un mucha ainda, ni diez-seis anja é tabatin i sinembargo lo é ta fusilá.

Troepanan di Versailles a vencé es troepa di comunista na cual é tabata pertenecé i é i otro diez di su companjero tabata cohé presoe i hibá na es cabez di stad.

No solamente su hubentud ma mas tantoe su manera calmo i trankil, nonobstante su estado desesperante, a haci e comandant diferi checusion di su sentencia asina tantoe tempoe koe ta posibel. Nan a hibé prison i lo é keda ajiden té koe es otronan lo a ricibi nan castigoe.

Su wowo grandi i su cara—cara pálida di un mucha di caja di Paris — no tabata moenstra ansia ni miedoe. E tabata mira ketoe kiko tabata pasa rondó di djé, manera koe no ta bai pasa é mes nada. E tabata tendé es orden, koe tabata manda su companjeronan den eternidad, sin perdé su trankilidad. Podisé é tabata corda riba su hubentud dichosa i descuidada, podisé riba su familia i nan tristeza ora nan tendé di su morto.

Na declaracion di gera na Alemania é tabata biba dichoso cerca su tata i su mama, hendenan honrado, koe a destiné pa traha na un imprenta.

Ma es familia pacifica ai lo no keda largoe cerca otro. Troepanan prusiana tabata drenta mas i mas, su tata a cai den lucha i percuracion pa pam di toer dia den es invierno horribel ai a tira es mama riba cama di enfermedad, i morto tabata acerké poco-poco.

Un dia koe el a sali for di stad coe otro companjero pa bai busca batata, un bala di prusianonan a heridé. Despues, tantoe exitá pa hamber como también pa amenaza di bisinjanan el a drenta den fila di comunistanan.

El a sinja conocé es bida tremendo di comunistanan; é tabata tembla cordando koe é mester larga su mama sol riba es mundoe aki, su mama koe é ta stima mas koe su bida, koe semper tabata toer cos p'é. Ma é tabata bolbé trankilisé, pasobra lo é no biba asina tantoe mas i pronto lo é sigié den eternidad; cuater dia pasá koe el a sali cerca djé, é tabata masjar debil.

Ai, si mi por haja un ora noema di libertad. Com duroe lo mi no corré bai consolé i bolbé atrobé, pa mi separa for di es bida aki, koe ta un carga pa mi.

Ainda é tabata profundizá den su pensamentoe, ora es comandant i algun oficial a presenta cerca djé.

— Awor nos dos ta bai casca un batata, es hefe dici. Bo sabi kiko ta spera bo?

— Sí, comandant, mi ta dispuesto!

— Di berdad? Bo no tin miedoe pa morto?

— Menos koe pa bida. Den último dianan aki mi a mira asina tantoe cos horribel, koe mi ta prefera mehor morto koe un sorto di bida asina.

— Sin embargo lo bo pasa bon coe bo bida, si mi poné bo na libertad!

— Poerba, comandant! Ta digno di un prueba. Solamente un ora di libertad mi ta desea: anto lo bo mira koe mi tin miedoe di morto.

— Ha! sigur bo no ta loco, ma bo ta keré koe mi si tá. Hajando bo liber i lo bo bolbé bini pa fusila bo! Esai mi no por keré!

— Tendé mi, comandant! Podisé bo también tin un bon mama, koe bo ta stima mas koe toer cos den mundoe. Si bo ta para dilanti di morto manera mi ta para awor, lo bo ta corda riba djé. Lo bo bendiciona es homber koe lo poné bo den estado di miré ainda un bez mas, pa di último bez. Comandant, cumpli coe es única súplica aki, koe bo también lo dirigi na otro si bo haja bo na es caso aki koe mi ta, doena mi solamente un solo ora, i mi ta doena bo mi palabra di honor, koe mi ta bolbé!

Mientra koe es hende ta papia, e comandant tabata camna bai bini; é tabata hala su mustasji i é tabata haci toer su posibel pa scondé su compasion.

— Ta mi palabra, es hefe dici, e mucha ai ta papia di palabra di honor, mescos koe é tabata un cabaljero di tempoe bieuw.

Ora el a jega cerca es presoe, el a keda para i el puntré coe un tono severo:

— Ki jama bo?

— Victor Dury!

— Edad?

— Dia 15 di Juli di anja koe ta bini, mi ta haci diez-seis.

— Pakiko bo a afilia bo na comunistanan?

— Principalmente pa es trinta *sous*, pa mi cumpra coeminda. También amenaza di mi bisinjanan a obliga mi, nan dici mi ta basta grandi koe mi por carga un scopet.

— Bo no tin tata mas?

— El a moeri den lucha na Le Bourget.

Es comandant a dirigié na es otro oficialnan, manera é kier a sabi nan parecer.

— Ta bon anto, é dici serio, bo por bai mira bo mama. Bo ta doena mi bo palabra di honor. Masjar bon. Mi ta permiti bo bai té ocho ora, i anto lo mi mira koe bo ta un homber di caracter of koe bo ta un mentiroso. Si bo no bolbé, anto mi ta comprendé, koe bo ta stima bo bida mas koe honor. Allons! Bai.

Victor a corré manera un conentji. Es oficialnan tabata hari di mira é corré. Binti minuut despues é tabata bati na porta di su mama. Un bisinja koe a habri porta tabata muda di admiracion, é tabata keré i mescos koe toer otro hende, koe-nan a maté basta di caba.

El kier a boela bai den camber di su mama, ma es mujer a stop é.

— Camna poco-poco, es mujer dici, é ta na sonjo; é tabata masjar maloe for di dia koe bo a bai, ma awor é ta algo mehor, i é tin mester di sosiegoe. Ki contentoe lo é ta, si é mira bo, el a puntra masjar pa bo. Si é no ta menta bo nomber, é ta pidi Dios juda bo, é ta pidi Dios pa Francia.

Tabata parcé é jonkman koe é tabata tendé boz di su mama, koe tabata jamé,

goed, dat zulk een maatregel niets helpt; de ellende zit niet in de graanrechten maar in de armoede, waartoe de staatkunde van het ééne Italië het onder de Pauselijke regeering zoo welvarende Rome heeft doen vervallen. Er is geen werk meer, en dus geen verdiensten. Wat baat het den werkman, of brood, dat thans een dubbeltje kost, voor 9½ cent zal verkrijgbaar zijn, als hij volstrekt niet verdient? Men zorge, dat hij een goed dagloon of weekgeld hebbe, en de paar centen invoerrecht, die den landbouw voor ondergang behoeden en hem dus tienmaal zooveel aan belasting (voor armenzorg) besparen, zal hij gaarne betalen. Neen, de zaak zit dieper dan in de graanrechten, zooals het liberalisme wil doen gelooven. Ze wortelt in de gevolgen der revolutie, die ten slotte altijd zichzelve wreekt. Acht-en-twintig jaar geleden werd Rome aan den Paus ontroofd; de bloeiende stad van toen is eene stad geworden, waar nu oproer dreigt, en waar de veroveraars zich zoo weinig veilig gevoelen, dat het Kamergebouw door tal van politie-agenten en karabiniers bewaakt wordt, en de wacht er versterkt is. Zelfs de ministeries en de vreemde gezantschappen worden bewaakt. 1870 heeft Italië geen geluk aangebracht!

Frankrijk.— Het bestuur der *Société des gens de lettres*, de groote vereeniging waarvan de meeste Fransche schrijvers deel uitmaken, ontvangt dagelijks vele brieven van leden, die het uitnoodigen eene vergadering te beleggen om te beraadslagen over het punt: „Mag de heer Emile Zola lid onzer vereeniging blijven?" Alfred Duquet, de ondervoorzitter, heeft aan een redacteur der *Presse* te kennen gegeven: „In allen gevalle, hoe de zaak ook loope, verwacht ik, dat Zola met zeer groote meerderheid als lid zal geschrapt worden." Sinds Zola de verdediging van Dreyfus op zich heeft genomen, kan men hem niet meer uitstaan; zijne populariteit heeft hij voor goed verspeeld, de Académie is onherroepelijk voor hem gesloten, en als het waar is, dat het syndicaat hem bezoldigt, mag hij wel groote sommen ontvangen, want ongetwijfeld zal het gebeurde van thans een terugslag hebben op den verkoop zijner werken, die hem gevoelig in de beurs zal komen. Verscheidene bladen noemen zijn naam soms niet eens en duiden Zola kortweg aan als „de verrader" of „de Italiaan"; bij de tegenwoordige gemoedsgesteldheid wordt het hem hoogst euvel geduid, dat hij een Duitsch uitgever verlof heeft gegeven tot het afdrukken eener vertaling van zijn brief aan de jeugd. De straatliedjes, die te Parijs gezongen worden, geven genoegzaam de gezindheid des volks aan; men zingt *la Gueule á Zola*, het *Conspuez Zola* en een „Klacht van den Venetiër" op de wijze van den Wandelenden Jood. Bij honderdduizenden wordt door de straatventers een „Antwoord der Franschen aan Emile Zola" verkocht, dat eindigt met de woorden: „En alle ware patriotten stooten in koor het krachtig antwoord uit, dat luidt...." Men heeft het blad om te keeren en leest dan het befaamde woord, dat Cambronne in den slag van Waterloo zou hebben uitgestooten. Veel succes heeft eene spotprent, die inderdaad geestig is geteekend. Het tooneel stelt voor eene kegelbaan. De kegels Financiën, Handel, Nijverheid, Recht, enz. zijn reeds omgeworpen met ballen, die de namen dragen Arton, Herz, Eiffel, Scheurer Kestner e. a.; alleen de middelste kegel, in den vorm van een Fransch soldaat, staat nog. Aan den aanvang nu van de baan staat een vettig, kaalhoofdig persoon in hemdsmouwen; zijn vervaarlijke neus en onderlip typeeren hem duidelijk en hij heeft een bal in de hand met het opschrift Emile Zola. Naast hem staat een Duitsch officier, die met den vinger op den soldaat-kegel wijst en blijkens het onderschrift: „Komaan, waarde baron, nu die nog omver,... en we hebben de partij gewonnen!"

De *Libre Parole* bevatte een manifest, geteekend door Drumont en door de antisemietische, nationale, socialistische en democratische comité's, zeggende dat de Parijsche bevolking de standjes niet zal dulden, welke het Dreyfus-syndicaat met zijn geld op touw zet. Een gedeelte der garnizoenen van Parijs en van Vincennes werd onder de wapenen gehouden tijdens den ganschen duur van het proces-Zola, om mogelijke straatbetoogingen en onlusten te onderdrukken. De militaire raad van onderzoek naar de handelingen van luitenant-kolonel Picquart heeft zijne zitting gesloten en zijn verslag bij den minister van oorlog ingediend. Generaal Billot zal naar aanleiding hiervan zijne beslissing eerst nemen na afloop van het proces-Zola, teneinde geen invloed in ongunstigen of gunstigen zin hierop uit te oefenen. In militaire kringen wordt geloofd, dat het onderzoek ten nadeele van Picquart is uitgeloopen, en hij na het proces van Zola, die appel heeft aangeteekend, zijn ontslag zal krijgen.

Ook tot een rechtsgeding tusschen Rochefort, hoofdredacteur van de *Intransigeant*, en het Kamerlid Josef Reinach heeft de Dreyfuszaak geleid. Het pleidooi van Rochefort's advocaat deed het aanwezige publiek den kreet uiten: „Bravo! Weg met de Joden!" Toen Rochefort het rechtsgebouw verliet, riep de buiten staande menigte: „Leve Rochefort! Weg met de Joden! Weg met Zola!" Zijn koetsier wilde hem omhelzen, maar Rochefort stond dit niet toe en reed heen, gevolgd door een juichende menigte, die echter door de politie werd tegengehouden. Generaal Gonze, die in uniform het paleis verliet, werd toegejuicht met den kreet „Leve het leger!" Zola mrs. Labori en Clémenceau en de uitgever Pasquelle kwamen samen buiten: „Weg met den Italiaan! Leve het leger!" klonk het. Een paar honderd mannen liepen het rijtuig na, waarin de vier heeren hadden plaatsgenomen, en schreeuwden: „*A l'eau!* Smijt ze in 't water." De koetsier legde de zweep over de paarden, zoodat het volk de vervolging moest opgeven.

Engeland. — De *Standard*, het officieuse orgaan der Engelsche regeering, bevat een belangrijk artikel over de Soudan-expeditie, waaraan het volgende is ontleend:

"Het is gewenscht met gezag vast te stellen, dat het zenden van Engelsche troepen naar Soudan een zuiver verdedigende maatregel is en in geenen deele de bedoeling van de regeering insluit, om zich in een voorbarigen aanval op de macht van den Khalief te Omdurman te begeven. Een blik op de kaart van Egypte toont, dat de linie, op het oogenblik door het Egyptische leger bezet — van Kassala naar Dongola, en van hier noordwaarts — een enorme lengte heeft, en dat de Khalief te Omdurman een stelling inneemt, van waar hij, als hij den moed heeft om vooruit te trekken, met verpletterende overmacht elk punt op die linie kan aanvallen. Ofschoon voorloopig alles aanwijst, dat zijn toebereidselen voor een aanval op Berber gemaakt worden, is het te veel om aan te nemen, dat eenig en alleen op die plaats de aanval gericht kan wezen. Hij kon, naar zijn goeddunken, hetzij zich tegen de Egyptische troepen en de inlandsche hulptroepen, die onlangs zijn bezittingen uit de posten aan de Atbara verdreven hebben, keeren, of dwars door de Bajuda-woestijn onzen post te Korti aantasten, of een van de posten tusschen Korti en Dongola. Tot nog toe heeft het onkrijgshaftig karakter van den man, zijn vrees voor eigen lijfsbehoud, en de noodzakelijkheid om in het groote gebied, dat hij in naam regeert en feitelijk plundert, opstanden te onderdrukken, hem rustig gehouden. De moreele uitwerking van de twee welgeslaagde tochten, die het Egyptische leger tegen hem gewaagd heeft, en de vrees voor de kanonneerbooten hebben veel bijgedragen om een optrekken van de Derwischen te beletten. Op het oogenblik echter is de Nijl zoo buitengewoon laag, dat het kamp te Berber hoog en droog ligt en de kanonneerbooten te diep beneden de hooge oevers gezonken zijn, om nog de forten, die de Derwischen langs de rivier bezetten, te kunnen beschieten. De Atbara is ook zoo laag gevallen, dat men er gemakkelijk doorheen kan en het verkeer te water moeilijk wordt."

Al deze dingen tezamen genomen, zoo redeneert de *Standard* dan verder, maakten het dringend noodig het Egyptische leger met Engelsche bataljons te versterken en dus een "ramp" te voorkomen. Natuurlijk.... een ramp moet worden voorkomen! Zoo spreekt de Engelsche pers altijd, wanneer zij een motief zoekt voor het handhaven en versterken van John Bull's positie in het land der Pharaos.

——o——

el a drenta camber. Su mama tabata droemi coe su wowonan hanchoe habri.

— Victor, mi jioe! el a grita coe un boz debil.

Sin papia un palabra Victor a hinca rodia un banda di djé i tira su braza riba su garganta. Awor es jonkman koe no tabatin miedoe di morto no por a haci otro cos koe jora. Es muger enferma tabata trata, ma enbano, di consolá su jioe.

— No jora tantoe asina, mi jioe, es mama dici, nos lo tira es uniforme odioso ai afor i nunca mas lo nos bolbe miranan. Pronto lo bo haja trabao atrobé; i toer loké a pasa lo keda nos tras manera un sonjo spantoso.

Pober criatura, cuantoe speranza ai mester a kibra su coerazon!

Pronto su lágrima tabata drama menos i alafin hende no tabata tendé nada mas, koe respiracion regular di mama i jioe.

Di repiente el a dispiërta. Poco poco el a lamanta para i el a mira koe su mama ta droemi ainda. Esai a doené su ánimo atrobé.

E tabata corda koe podisé providencia kier a spar'é di es separacion koe podisé lo a kibra coe su forza. El a soentji su mama riba su frenta. Despues el a corré asina tantoe koe é tabata na su ejército atrobé.

— Kiko, bo a bolbé caba? es comandant a grité admirá. El a spera koe es hoben lo no a bolbé.

— Ma mi a priminti bo!

— Sigur, ma bo tabatin tempoe ainda sin kibra bo palabra.

Mi pober mama! Un despedida di bo coe lágrima den bo wowo lo a kita toer mi animo. E tabata den un sonjo asina trankil, koe mi no por a spera é despierta; pasobra, lo mi por a bisé berdad? Pa esai mi a jamé adios coe un zoentji i mi a hui manera un ladron den anochi. I awor, ata mi! Mi ta pidi bon Dios, koe lo E ta mes bon pa bo, koe E tabata pa mi. I awor mi tin ainda un deseo, comandant, caba coe mi liher!

Es oficialnan tabata mira es jonkman coe un sintimentoe di dolor i di admiracion; su wowo tabata jená di lágrima.

— I si mi doena bo gracia?

Anto lo bo scapa bida di mama, i lo mi aprecia bo como mi segundo tata, es hoben dici simplemente.

— Bo ta un hoben excelente, bo por bai liher. Ma liher, boela bai cerca bo mama, hacié contentoe i stimé semper! Lo tabata picar, é dici coe su oficialnan ora el a bira.

Victor no a corré, ma el a boela. Su mama tabata droemi ainda. Si no tabata pa miedoe pa é no dispierta, Victor lo a tapé coe zoenchi, ma solamente el a hinca rodia banda di djé. Pronto el a lamanta sinta i dici:

— Victor, mi jioe, bo ta ai realmente!

Su manoe flacoe a cohé Victor i el a primié cerca djé, lágrima tabata bacia na su cara.

— Victor, mi jioe, mi querido, é dici jorando. Mi tabata sonja, koe nan ta bai fusila bo.

——o——

in orde te brengen. Als de minister van Justitie mij te kennen gaf dat hij van mij gaarne een concept-wetje zou ontvangen, zou ik daarmede in een half-uurtje gereed zijn. Ik zou het met het grootste genoegen doen. Het is bijna even eenvoudig als het werk van den minister Van Lilaar, die eenige boeten schrapte.

Ik meen duidelijk aangetoond te hebben welke moeilijkheden de tegenwoordige wet hun die een huwelijk willen aangaan in den weg legt en op welk een eenvoudige wijze dat te verhelpen is. Moeten wij nu wachten tot een volledige herziening van het Burgerlijk Wetboek, waarvan na een barensnood van tien jaren het eerste boek pas gereed is gekomen? Dat kan niet. Dergelijke zaken eischen absoluut dadelijk herziening. Met den grootsten aandrang vraag ik dus den minister, indien hij eens een halfuurtje tijd heeft, deze zaak in orde te brengen en een wetsontwerpje in te dienen, dat met algemeene stemmen zoowel aan deze als aan de andere zijde van het Binnenhof zal worden aangenomen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 3 dezer maand, N°. 132, is de Heer C. J. Krijt benoemd tot tweeden plaatsvervanger van den Kantonrechter op Bonaire.

***

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 5 dezer maand, N°. 137, is aan den Heer C. A. Zeppenfeldt, landsonderwijzer alhier, tot herstel van gezondheid, een maand binnenlandsch verlof verleend.

***

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 9 dezer maand, N°. 141, is aan den Heer J. T. M. de Veer, Adjunct-Commies alhier, tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend.

Kerkelijke berichten.

Wij vernemen, dat Z. D. H. Mgr. F. Marvez, Bisschop van Maracaibo, tot kanunniken der kathedrale kerk van Maracaibo benoemd heeft den Hoogwaardigen Heer N. Olivares, Geheim Kamerheer van Z. H. den Paus en den Zeer Eerwaarden Heer J. Urdaneta, beiden priesters van Maracaibo, die meermalen op ons eiland vertoefd hebben.

Havennieuws.

Zondagmorgen kwam hier van La Guaira het Duitsche oorlogsschip *Geier* binnen. In het Schottegat bracht het een saluut van 21 schoten aan de haven, dat door een gelijk getal schoten van het Waterfort beantwoord werd. Maandagavond bood de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur der kolonie aan den état-major van de *Geier* en aan eenige genoodigden een diner aan en Dinsdag omstreeks 10 uur begaf zich ZHEG. aan boord van de *Geier*, waar ter zijner eer saluutschoten gelost werden, die het Waterfort beantwoordde. De *Geier* vertrok dienzelfden dag omstreeks half een naar La Guaira.

De Commandant van de *Geier* is de Officier ter zee Jacobsen, zij meet 1700 ton, heeft 17 stukken geschut en is bemand met 170 koppen. Zij deed onze haven aan om kolen in te nemen.

***

Omstreeks 2 uur stoomde Maandagmiddag het Italiaansche oorlogsschip *America Vespucci*, komende van La Guaira, onze haven binnen. Volgens gebruik salueerde het in het Schottegat de haven, waarna het Waterfort een saluut aan den vreemden oorlogsbodem bracht. Dinsdag bracht de Weledele Heer H. C. Henriquez, Italiaansch Consul op ons eiland, onder geleide van den Commandant G. Chierchia en diens adjudant, een bezoek aan de *America Vespucci*. De Consul werd met saluutschoten begroet.

Na dit bezoek van den Consul kwam omstreeks half elf de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur der kolonie onder het donderen van het geschut aan boord van het Italiaansche oorlogsschip en het Waterfort beantwoordde het saluut. Donderdagavond kwamen de officieren van de *America Vespucci* en eenige genoodigden ten huize van den Gouverneur aan een feestelijk diner samen. Gisterenavond gaf de Italiaansche Consul, de Weledele Heer H. C. Henriquez, een diner ter eere der Italiaansche zeeofficieren.

De *America Vespucci*, die hier is binnengekomen om steenkolen in te nemen, heeft een bemanning van 294 koppen en 18 stukken geschut. Zij vertrekt hedenmiddag naar Havana.

***

Gisterenmiddag omstreeks half vier kwam de Amerikaansche oorlogsbodem *Annapolis* in het Schottegat voor anker. De *Annapolis* loste 21 saluutschoten, die met een even groot getal kanonschoten van het Waterfort beantwoord werden.

De *Annapolis*, die onder het bevel van den Commandant Hunker vaart, heeft 150 koppen en 6 stukken geschut. Van La Guaira is zij hier gekomen om steenkolen in te nemen.

***

De *Gouverneur van den Brandhof* zal Dinsdag den 15den Maart naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken. De mails worden op den vertrekdag des namiddags ten twee ure gesloten.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José de J. Perez, Carmen H. de Munive, Guiseppe Galluecio (3), Nicolinas L. Esterga, C. Sprock Cz. (5), Sprook & C°., Carlos Alberts, B. van der Spui, J. van der Spui, Willem Zarzacharay, Ma. Traninia Barbuena.

Onderwijs.

Blijkens een voor eenige dagen openbaar gemaakt besluit, regelende de traktementen en toelagen van onderwijzers aan de Gouvernementsscholen te Curaçao zijn de traktementen dier onderwijzers bij minimum en maximum vastgesteld als volgt:

a. voor de onderwijzers 1ste klasse op f. 1500.—f. 2500.
b. voor de onderwijzers 2de klasse en onderwijzeressen f. 1300.— f.2000.
c. voor de onderwijzers 3de klasse of hulponderwijzeressen f. 800.—f. 1600.

Wanneer een der in bovenstaande rubrieken bedoelde onderwijzers of onderwijzeressen aan het hoofd eener school voor meer uitgebreid onderwijs wordt geplaatst, kan aan hem of haar eene toelage worden verleend van f.500. 's jaars.

Schutterij.

Verleden week Zaterdag werd bij Gouvernements-beschikking de Heer Pedro De Windt, korporaal van de dienstdoende Stedelijke Schutterij, benoemd tot sergeant bij dat korps.

Politiezaken.

Sinds eenige dagen heeft wederom een soort wonderdokter ons bezocht. De man moet zijn geneeskundige kennis opgedaan hebben, toen hij dienst deed als koetsier bij een dokter van Martinique; echter moeten wij tot onze spijt hier bijvoegen, dat nog velen bij dien kwakzalver heil gaan zoeken voor wezenlijke en vermeende kwalen. Toch schijnt de politie nog geen termen te hebben kunnen vinden om hem in te rekenen voor het onbevoegd uitoefenen der geneeskunde; wel moet hij, naar men zegt, met de politie in aanraking zijn geweest wegens het heffen van entréegelden voor het bijwonen van goocheltoeren, zonder daartoe de vereischte vergunning gevraagd te hebben.

— Men hoort volstrekt niets van het vinden der moeder, die voor een paar weken haar kind vermoordde en daarna het lijkje in het water wierp. Het is niet te hopen, dat wegens den tot nog toe weinig bemoedigenden uitslag van het onderzoek de zaak in den doofpot zal worden gedaan. Zoo groot toch is Curaçao niet, of er zal wel eenig spoor van de schuldige kunnen gevonden worden.

Het Jongensweeshuis te Santa Rosa.

Zooals men weet, kwamen in December van het vorige jaar de Salesianen hier aan en namen het bestuur van het Jongensweeshuis te Santa Rosa op zich. Vol moed en energie togen zij aan het werk en veroverden stormenderhand de harten der weezen. Een hunner, een uiterst bekwaam clarinetist en muziekonderwijzer, nam met toewijding de vorming van het muziekkorps over, waarmede de begaafde Heer C. Ulder bij zijn leven begonnen was en welke de verdienstelijke Heer J. Boskaljon vervolgd had, en denkt nu reeds na aankoop van nieuwe muziekinstrumenten aan uitbreiding van het korps. Ook werd sinds de komst der Salesianen een grooter aantal weezen tot het Weeshuis toegelaten, zelfs de Bovenwindsche eilanden deelen nu in de zegening dier stichting. Elken dag wordt uit Turijn hier verwacht nog een Salesiaan, die zich geheel en al zal kunnen belasten met de leiding der werkzaamheden in de ateliers. Moge Gods zegen blijven rusten op het Jongensweeshuis van Santa Rosa en het werk van den stichter, den ZeerEerwaarden Heer A. Frie, onder de Salesianen voortdurend in bloei toenemen.

Tentoonstelling van Vrouwenarbeid.

Mejuffrouw R. Cohen Henriquez, Secretaresse van de Sub-commissie der Vereeniging *Nationale Tentoonstelling van Vrouwenarbeid*, vereerde ons met een exemplaar van het 1ste Jaarverslag dier Vereeniging en verzocht ons opname van een schrijven aan allen, die belangstellen in Curaçao. Met de meeste bereidwilligheid is in dit nummer aan dat verzoek gevolg gegeven.

St. Eustatius.

Van St. Eustatius schrijft men ons onder meer het volgende:

Het overige treurige nieuws is hier, dat de regen nog steeds op zich laat wachten. Het land is uitgedroogd en verschroeid door de brandende zon en de regenbakken zijn bijna alle leeg. Met de laatste mail werd hier het bericht ontvangen, dat op het eiland Montserrat een paar dagen geleden 36 aardschokken kort achter elkaar zijn waargenomen. Uit een particuliere correspondentie werd vernomen, dat de kerk en de schoolgebouwen gescheurd zijn. Men is gedurig voor een zware uitbarsting van den krater bevreesd; men denkt zelfs aan de mogelijkheid van een plotselinge verdwijning van het eiland.

Dit bericht is helaas maar al te waar. Personen, die met de *Gouverneur van den Brandhof* hier laatstleden Zaterdag aankwamen en daar ter plaatse geweest zijn, bevestigen het en deelden ons den angst mede van de bewoners van het bedreigde eiland.

Venezuela.

Een particulier telegram, hier gisteren ontvangen, meldt, dat ook te Coro een opstand is uitgebroken onder leiding van Generaal P. Medina.

Nicaragua.

De betrekkingen tusschen Nicaragua en Costa-Rica schijnen zeer gespannen te zijn, wegens oneenigheid over de grensregeling. Nicaragua klaagt dat de rivier San Juan, die het Nicaragua-meer met de Mexicaansche Golf verbindt en de noordelijke grens van Costa-Rica naar de zijde van Nicaragua vormt, door een wijziging in haar loop het grondgebied van Nicaragua verkleind heeft ten voordeele van Costa-Rica. Nicaragua schijnt te rekenen op den steun van de twee andere Republieken, waarmede het onlangs de Republica Mayor gevormd heeft: Honduras en San Salvador. De president van Honduras, Policarpo Bonilla, schijnt zeer geneigd te zijn, Nicaragua gewapenderhand tegen Costa-Rica te helpen, maar het volk van Honduras verzet zich daartegen. Te Washington is later officiëel het bericht ontvangen van het uitbreken van een revolutie te San José in Costa-Rica. Ook de *New York Herald* heeft er uit Panama bericht over ontvangen. De revolutionnaire beweging moet zich zoowel in Nicaragua als in Costa-Rica geopenbaard hebben. Ongeregeldheden zijn op vier plaatsen uitgebroken. San Juan de Nicaragua moet door de opstandelingen bezet zijn.

INGEZONDEN STUKKEN.

AAN ALLEN, DIE BELANG STELLEN IN CURACAO.

Van de Rubriek-Commissie West-Indië der in den zomer van dit jaar te houden Tentoonstelling van Vrouwenarbeid is door ons een schrijven ontvangen, waarvan wij de hoofdzaak hier willen mededeelen, om daardoor ieder die ons met het een of ander daarin vermeld helpen kan, op te wekken, hunne bijdragen, gegevens of schrifturen in leen af te staan.

De Commissie denkt zich de te houden tentoonstelling zeer veelzijdig en, hoewel dankbaar voor de ingezonden voorwerpen door vrouwen vervaardigd, acht zij deze niet voldoende om een volledig beeld van het leven en de ontwikkeling der vrouw op Curaçao te krijgen.

Zij wil gaarne photographieën van het huishoudelijk en maatschappelijk leven der vrouw op Curaçao: afbeeldingen van woningen, van leefwijze, van huisraad enz. Verder poppen in de verschillende kleederdrachten; een miniatuurhuis met keuken en alles wat daarop betrekking heeft; voorwerpen van vrouwelijke kleeding en opschik; photo's van de werkzaamheden op het land en in den tuin door de vrouw; inlandsche geneesmiddelen of gedroogde geneeskrachtige kruiden met duidelijke bijvoeging van gebruik en nut; gegevens over het nog heerschend bijgeloof met het oog op huwelijken, geboorten begrafenissen, voorteekens enz.; eene opgave van alle bekende spreekwoorden, en ook verhaaltjes en liederen in de volkstaal geschreven.

Daar het nu voor ons, Subcommissie voor Curaçao, onmogelijk is iets van dit alles te verkrijgen zonder de hulp van velen op dit eiland en de andere eilanden, verzoeken wij allen die in bovengenoemde Tentoonstelling in 't bijzonder, en in de vrouwenbeweging in 't algemeen belangstellen, hunne bijdragen, van welken aard ook, resp. vóór 31 Maart en 30 April te willen inzenden bij de Secretaresse onzer Commissie, Mejuffrouw Reb. C. Henriquez, of haar aanwijzingen te doen, waarnaar onze Sub-Commissie zelve hulpmiddelen kan verzamelen.

Namens de Sub-Commissie voorn.

De Presidente,

M. E. Agterberg-Bruinier,

De Secretaresse,

Reb. C. Henriquez.

NEDERLAND.

De Ursulinen in Oost-Indië.

Den 5den Februari vertrokken uit Amsterdam naar Oost-Indië elf Eerwaarde Zusters Ursulinen van het klooster te Venraai. Het is vooral het klooster Jeruzalem te Venraai, dat als kweekschool mag worden beschouwd der religieuzen, der vrouwelijke missionarissen in Oost-Indië.

Thans hebben de Ursulinen op Java vier kloosters, aan welke uitgebreide en talrijk bezochte scholen verbonden zijn. Hare school te Soerabaya alleen wordt bezocht door 516, te Noordwijk door 468 leerlingen, van welke 112 pensionnairen. Dat het onderwijs, door de Zusters gegeven, geheel op de hoogte van den tijd is en voor geen gouvernements-onderwijs behoeft onder te

doen, kan blijken uit de volgende mededeelingen:

In de normaalschool aan het klooster te Noordwijk verbonden slaagden van 1886—1896, 150 leerlingen, wien een akte van onderwijzeres, voor de levende talen of andere vakken van gouvernementswege werd uitgereikt. In het loopende jaar was de uitslag der examens zoo gunstig, dat in de bladen van Batavia het volgend bericht te lezen stond:

"Zeldzaam examen — succès. Het klooster Noordwijk alhier heeft 22 candidaten voor wetenschappelijke vakken naar het examen gezonden: 2 voor de hoofdakte, 9 voor de hulpakte, 3 voor het Engelsch, 2 voor het Duitsch, 4 voor de vrije en ordeoefeningen en 2 voor het teekenen. Allen zijn geslaagd. Van het klooster Weltevreden slaagden eveneens 3 voor de hoofdakte, 2 voor de hulpakte, 1 voor het Engelsch en 1 voor het Fransch."

Waarom de talen op de Zustersscholen zoo goed aangeleerd en gesproken worden, is geen geheim voor hem die weet, dat er meerdere Zusters zijn, wier moedertaal het Fransch, Duitsch of Engelsch is, zoodat de leerlingen de zuivere uitspraak dier talen hooren. Bovendien wordt er veel werk gemaakt van die kunsten, welke het sieraad zijn der vrouw, en voor meisjes van hoogeren stand noodzakelijk, willen zij zich later niet schromelijk vervelen of in het euvel vervallen roman-lezeressen te worden.

In de les der fraaie handwerken worden door sommige leerlingen bepaald kunstwerken vervaardigd. Naar ik hoor, hebben de indische meisjes voor deze soort van kunst meer vaardigheid dan de hollandsche. En met het maken van kunstbloemen weten zij u te bedriegen, zóó komen zij die der natuur nabij. Ook de schilderkunst wordt door haar, die er aanleg voor hebben beoefend en verscheidene teekeningen op doek of porcelein zouden op een tentoonstelling bekroond worden.

De toonkunst vooral wordt in de kloosters hooggehouden en gewaardeerd, wat in Indië een eigenaardige reden heeft. Vele meisjes valt later het lot ten deel op kleine plaatsen te wonen; zij zijn dus niet in de gelegenheid het kunstgenot te smaken, dat de groote steden, zij het dan ook in geringe mate, aanbieden. Wat is het dan niet een uitkomst, wanneer zij zelve door eigen spel op de pianino dat gemis voor zich-zelve en de huisgenooten kunnen vergoeden!

Behalve de Ursulinen, hebben tegenwoordig ook de Franciscanessen van Heijthuizen en de Liefdezusters van Tilburg huizen in Indië. Door laatstgenoemden zal ook het groote en, vooral in Indië, zóó hoogst moeilijke werk van ziekenverpleging worden ter hand genomen. Moge God het werk van al deze heldhaftige vrouwen zegenen.

BUITENLAND.

Rome. — Prof. Maruchi te Rome, heeft in een onderaardsch vertrek in het paleis van Tiberius op den Palitinus een in de muur gegriffe groote voorstelling van de kruisiging van O. H. Jesus gevonden. De afbeelding is zeer gedetailleerd en de namen der soldaten zijn bij de figuren geschreven. Deze zijn alle echt Latijnsche namen. Onder de afbeelding staat een lang Latijnsch opschrift, waarin de naam van Christus voorkomt. Vermoedelijk is de voorstelling, die blijkbaar door een zeer ongeoefende hand is gemaakt, van een soldaat die de kruisiging heeft bijgewoond. De figuren zijn 15 cM. hoog. Midden op de teekening staat het kruis, waaraan Christus juist zal worden gebonden. Pilatus komt ook op de teekening voor. Prof. Maruchi zal een afzonderlijk geschrift over zijn ontdekking openbaar maken.

Frankrijk. — De *Aurore* vestigt de aandacht op een langdurige conferentie, welke de naar Parijs teruggekeerde adjudant van den Russischen Keizer, baron Von Frederiksz, dezer dagen in het Elysée heeft gehad met president Félix Faure, en neemt als stellig aan, dat dit gesprek de Dreyfus-zaak gegolden heeft. Freederiksz was langen tijd militair attaché te Parijs en als zoodanig ook intiem bekend met alle overige attachés aldaar, aan wier hoofd hij stond als „deken". Het blad veronderstelt nu, dat hij indertijd volkomen op de hoogte moet geweest zijn omtrent alles wat met de Dreyfus-zaak samenhangt en dus zijn keizerlijken meester ongetwijfeld nauwkeurig heeft kunnen inlichten, die hem thans met een vertrouwelijke zending bij Faure zal belast hebben. 't Is slechts een veronderstelling, maar het blad grondt die vooral op een gezegde van den Czaar, toen deze verleden jaar op het kasteel Bernstorf bij Kopenhagen, als gast der koninklijke familie van Denemarken, vertoefde en het gesprek eens op de Dreyfus-quaestie kwam. „'t Zou afschuwelijk zijn", zei de Czaar, „te moeten denken, dat een Fransch officier zich heeft kunnen schuldig maken aan verraad jegens zijn vaderland, maar het is nog veel afschuwelijker te moeten gelooven dat men, als er ook maar een schijn van twijfel bestaat, zich zou kunnen verzetten tegen een herziening van het proces, enkel uit vrees het bewijs te zullen leveren dat men zich vergist had". Bijna alle buitenlandsche bladen houden zich bezig met de mededeeling der Russische *Nowosti*, dat het „verraad" gepleegd is ten bate van Rusland, als reeds vroeger herhaaldelijk werd beweerd, maar niet geloofd, omdat men van Fransche zijde er steeds — comediespelend derhalve — op uit was om het vermoeden te handhaven of te wekken, dat hier Duitschland in het spel was. Het blad voegt er bij, dat hier van verkoop van documenten en van verraad geen sprake is geweest, hoogstens van schending van kanselarij-geheimen.

— Er heeft in de Kamer van Afgevaardigden weder, als men pleegt te zeggen, wat gezwaaid, en de Afgevaardigde Jaurès is weder eens duchtig aan het opspelen geweest, nu niet in zake Dreyfus, maar over een ander, nieuw schandaal. Bij het regeeringsstelsel der Republiek, welker voorstanders altijd op de kleine machinatiën onder het Keizerrijk zooveel te zeggen hadden, behoort een geheel arsenaal van geheime kunstmiddelen en knoeierijen, uit dat regeeringstijdperk overgenomen. Dat heeft — bij de Dreyfus-zaak is zoo het een en ander aan het licht gekomen — een heirleger van spionnen en speurhonden in dienst, uit geheime fondsen betaald, dat breekt in particuliere vertrekken en snuffelt in papiermanden, dat maakt verdachte brieven open en na kennisneming van den inhoud weder dicht, — kortom: onder deze Republiek is men er op dat punt nog juist even erg aan toe als in de ergste dagen van het veel gesmade Tweede Keizerrijk. Op een feit van dezen aard nu vestigde de socialistische Afgevaardigde Jaurès in de Kamerzitting van jl. Donderdag de aandacht der Regeering. Een brief aan den afgevaardigde Delcassé, een der felste bestrijders der op het oogenblik aan de orde zijnde Marine-begrooting, een brief, die inlichtingen op dit stuk bevatte voor dezen afgevaardigde bestemd, werd onderschept, opgehouden en bij ontvangst bevonden geopend, gelezen en weêr toegemaakt te zijn. Dat vragen om ophelderingen ging lang niet zacht of vriendelijk. Jaurès neemt bij zulke gelegenheden nooit een blad voor den mond, gelijk de Duitschers zeggen, en zijn partijgenoot Millerond secondeerde hem daarbij dermate, dat hij tot tweemalen toe tot de orde werd geroepen. Het eindigde er mede, dat, na eenige ophelderingen, zoowel van den Minister van Marine, Admiraal Besnard, als van den Minister-President Méline zelven, die een streng onderzoek toezegde, de Kamer met 317 tegen 188 stemmen eene motie aannam, waarbij zij verklaarde in de Regeering vertrouwen te stellen. Wegens in den loop der zitting gevallen hooge woorden zouden de afgevaardigden Millerand en Lavertujon duelleeren.

Oostenrijk. — De Berlijnsche *Germania* maakt melding van een gerucht, volgens hetwelk Keizer Frans Josef van Oostenrijk, na dit jaar zijn gouden regeerings-jubileum gevierd te hebben, den vermoedelijken troonopvolger, Aartshertog Frans Ferdinand, thans geheel hersteld, zou willen benoemen tot mede-regent, om hem zoodoende zich-zelven van een deel der regeeringstaak ontlastend, in te wijden in de zaken van Staat. De gebeurtenissen der laatste tijden moeten — geen wonder inderdaad! — den Keizer bijzonder verdroten en ook vermoeid hebben.

In de 10 Oostenrijksche Universiteitssteden heerscht onder de studenten gisting, ja, hadden soms kleine vechtpartijen plaats onder die van verschillende nationaliteiten, naar aanleiding der jongste gebeurtenissen op taalgebied in Boheme en het verbod aan de studenten om in het openbaar hunne onderscheidingsteekenen te dragen. Men schijnt niets meer of minder dan eene algemeene *strike* der Duitsche studenten te verwachten, welk voorbeeld de Professoren dan wel genoodzaakt zouden zijn te volgen. De Hoogeschool te Weenen alsmede de Universiteitsbibliotheek zijn, wegens vermelde troebelen onder studenten, gesloten. Alleen in de klinieken duren de colleges ongestoord voort. Ook te Innsbrück, Brünn en Graz werden de colleges voorloopig geschorst. De beweging van ontevredenheid is ook overgeslagen tot de leerlingen der Hoogere Landbouwschool te Weenen en der Polytechnische School te Brünn. Beide inrichtingen zijn ook gesloten. Volgens de laatste berichten sloot mede de Veeartsenijschool te Weenen om gelijke redenen.

Noorwegen. — Het Katholicisme in Noorwegen gaat met reuzenschreden vooruit. In de haven Stavanger, waar tot dusver geen priester of kapel geweest was, is een houten kerkje in oud-Noordschen stijl opgetrokken, tegelijk met een gasthuis, dat door zusters Franciscanessen wordt bediend. Het ziekenhuis der Zusters van St. Jozef te Christiania was vroeger een armzalig huiske; thans is het vervangen door eene inrichting, zooals er geen schoonere in het land bestaat. In den afgeloopen zomer wijdde Mgr. Fallize, apostolisch vicaris, de kerk van St. Halvard in, en reeds is een tweede kerk in Christiania noodig. Te Trondhjem (Drontheim) was het Katholieke kerkje gelegen in een ver-verwijderde en niet zeer gunstig bekende voorstad. De regeering heeft den bisschop nu een oud spoorwegstation verkocht, dat midden in de stad is gelegen, vlak bij de oude kathedraal: op dat terrein gaat hij eene kerk met pastorie en school bouwen. De kapel van Harstad, op het eiland Hindö, een der Lofodden, is tot parochiekerk verheven, en de vroegere parochie van Alten, in Lapland, die men had moeten sluiten, is weer hersteld. Tal van Luthersche predikanten leeraren Katholieke waarheden, gelijk de ritualisten in Engeland doen. Het blad *Luthersk Ugetidende* riep dan ook onlangs uit, dat het Katholicisme in Noorwegen in de lucht zit.

Hoe waar dit is, toont een geval, dat Mgr. Fallize zelf verhaalt. In den vorigen zomer was ik te Bergen, zegt hij, om het H. Vormsel aan eenige bekeerlingen toe te dienen. In die stad hebben wij gasthuisnonnen maar geen gebouw voor ziekenverpleging. Eene groep geneesheeren, allen Protestanten, kwam mij bezoeken en noodigde mij uit, een gasthuis op te richten. Het eenige antwoord, dat ik geven kon, was, dat ons daartoe de middelen ontbraken. Daarop boden zij mij aan, op hunne kosten een huis te huren, dat de Zusters tot voorloopig ziekenhuis konden inrichten. Zij hadden er slechts eene voorwaarde bij: het moest den naam dragen van "Katholiek Ziekenhuis"; dan waren zij verzekerd, verklaarden zij, dat de naam alleen een waarborg zou zijn voor het welslagen der stichting.

Ingezonden Mededeelingen.

ADVERTENTIEN.